

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in prazniki, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oglasila plačuje se od štiritopsne peti-vrste po 12 h, če se oglasilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Ali je dovoljeno duhovniku lagati pred sodiščem?

Iz Savinske doline, 10. aprila.

Odgovor na to vprašanje je pač jasen, komur se ni otemnel razum in pošel čut za pravost! Prosta morala že zahteva, da mora vsakdo govoriti pred sodiščem resnico in nič kot golo resnico. Morala ne pozna nikake izjeme, in njeni zakoni so veljavni in jednaki za vse zemljane v isti meri. — Je-li to res? Počasi, prijatelj, ti se motiš! Ti zakoni veljajo samo za nas, ki smo „misera contribuens plebs“, naši maziljenci, od Boga samega nam postavljeni namestniki pa so — seveda kot višja bitja — vzvišeni nad takimi malenkostmi, „supra omnes leges“.

Raz leco pač pripovedujejo, da je vsaka laž, ki jo je zakrivil kdorkoli, greh, celo smrten greh, katerega se je treba kesati in pri spovedi oprati, ako se hoče, da ga Bog odpusti, — toda njih samih se baje ta nauk kratkoma ne tiče, sami smejo lagati celo pred sodiščem.

Blaženi filozof sv. Alfonz Liguori, ki je spisal za bogoslovce posebno učno knjigo o morali, jim to izrečno dovoljuje, pišeč doslovno: „Licet veritatem occultare (imeniten opis besede „lagati“) prudenter sub aliqua dissimulatione. Reus legitime interrogatus potest negare crimen etiam cum iuramento, si grave damnum ex confessione ipsi imminet“. Sv. Alfonz Liguori. „Theologia moralis“ Tom. II. pag. 259, 260 in 261. (Resnica se sme pametno zakrivati pod kakršnokoli pretvezo. Obdolženec, zakonito zaslišan, sme tajiti krivdo celo s prisego, ako bi mu priznanje (krivde) lahko povzročilo veliko škodo).

Človek bi skoro ne verjel, da v istini daje katoliški učenjak in svetnik zraven, v svoji morali takšne gorostasno nemoralne nauke, ako bi se isti ne čitali v gori navedeni avtentični knjigi črno na belu, še manj pa bi verjel, da se celo mej slovenskim svečenstvom nahajajo taki de-

moralizovani posamezniki, ki se brez srama ravnaajo po teh skrajno nenravnih navodilih.

Evo Vam dokaza, da se mej nami nahajajo taki eksemplari, da se nam ne bode predbacivalo, češ, mi samo sumničimo, ne da bi imeli v to kakršnegakoli povoda!

Kakor se je že poročalo, sta bila kaplan J. Kostanjevec in vodja „konsuma“ J. Zorko na Rečici meseca prosinca t. l. pred sodiščem v Gornjem gradu obsojena po § 411, oziroma § 412. kaz. zak., ker sta sa časa državnozbornskih volitev pretepla obrtnika Perechlina, ki ju je pozdravil z vzkli kom „živio Hribar!“ Pripomnim, da sta obdolženca pri obravnavi vse tajila kategorično od kraja do konca, in da sta nastopala toli predrzno, da ju je moral kazenski sodnik večkrat zavračati in strogo karati, preteč zlasti Zorku z disciplinarnim zaporom. Trudila sta se zlasti stvar zasukati tako, kakor da bi se bil Perechlin nalašč sam pobil, in bi zgolj iz zlobnosti zvrčal krivdo na obdolženca. No, pomagalo jima ni ničesar, obsojena sta bila navzlic temu!

Razume se, da sta kot docela nedolžna vložila proti razsodbi priziv na okrožno sodišče v Celju. Da, nedolžna, pa kako!

Pred nekaj dnevi sem dobil po čudnem naključju vpogled v rekurz gg. Zorka in Kostanjevca, katerega je njima napravil neki slovenski — baje liberalen odvetnik.

Čudom sem se čudil, ko sem čital ta priziv, zakaj isti je vse preje nego zagovor, ne, on je naravnost skesana samoobtožba obdolženca. V rokah imam stenografične, popolnoma avtentične beležke obravnave v Gornjem gradu, katere mi je drage volje prepustil prijatelj, ki je bil navzoč pri dotični razpravi. Glasom istih se je vodja „konsuma“, Zorko, zaklinjal doslovce z besedami: Gospod sodnik, Bog v nebesih mi je priča, da sem popolnoma nedolžen!“ ter je zraven gestikuliral z desnico, kakor da bi hotel priseči; kaplan Kostanjevec pa je na viteški način zatrjeval sodniku, da ni kriv — rekoč: „Moja častna beseda na

to, gospod sodnik, da sva popolnem nedolžna!“

Kakor rečeno, sta imenovana proti obsodbi vložila priziv. Resno misleč človek bi menil, da obdolženec, ki vloži proti obsodbi priziv, se skuša v njem, ako že ne more dokazati svoje nedolžnosti, vsaj oprati kolikor toliko ter svoje postopanje na ta ali oni način opravičiti. Ako dotičnik tega ne stori, izgubi rekurz sanj vsak pomen ter je gola — kakor Nemeč pravi — „Spiegel-fechterai“.

Joža Zorko in kaplan Kostanjevec pa priznavata v rekurzu v dijametralnem nasprotju z izpovedbo pred sodiščem naravnost, da sta v istini zakrivila prestopki proti § 411. kaz. zak., ker sta dejanjsko pobila obrtnika Perechlina na tla, da je onesveščen obležal, dasi sta to pri obravnavi kategorično tajila, z drugimi besedami povedano, ona priznavata v celem obsegu in polni meri, da sta na mestu, kjer se bi morala slišati samo gola resnica in nič kot resnica, kazenskega sodnika pod vsaj pri duhovniku prisego nadomestujoč izpovedjo nalagala ter ga hotela „nafarbati“ in speljati na led, da bi njima verjel, da sta docela nedolžna, in da je krivec jedino Perechlin sam, katerega je treba kratkoma zapreti — že zbog tega, ker se drzne dolžiti takšna „katoliška“ možakarja — kot sta onadva.

Pa čujmo sedaj še, kako opravičujeta svojo lažljivo izpoved! Pravita, da se nista čutila vezanima, povedati sodniku resnice zbog tega, ker ju je on spraševal le, da-li nista Perechlina pobila s palicami na tla; ni ju pa vprašal, če sta ga vrgla ob kamenje, da se je na ta način pobil, kar sta dejanjsko storila.

Ali ste slišali, ljudje božji? Po nazorih teh dveh gospodov sploh ni potreba govoriti pred sodiščem resnice, oziroma sodnik mora biti najmanjse vsega veden. Vi, katoliški duhovnik Kostanjevec, povejte nam vendar, smatrate li zares ta svoj zagovor moralnim, in da li je z etičnega stališča upravičeno in dovoljeno načelo „Praeceptum

detegendae veritatis trasienus est duratque solum, dum index interrogat“? (Liguori Theol. mor. Tom. II. pag. 261)

Vsiljuje se nam vprašanje, čemu sta junaka pri obravnavi lagala, ako sta hotela v prizivu proti obsodbi vse priznati? Vsekakor je to čudno in se da težko tolmčiti; niti inace vsestranski Liguori nima za takov slučaj nikakšnega pojasnila. Morda sta se junaka že sama jela zgražati nad svojo brezstidnostjo, in hočeta vsaj sedaj krivdo, storjeno Perechlinu popraviti! Bodemo videli! —

Vzklicna obravnava v tej stvari bode jutri, v soboto, dne 13. t. m. pri okrožnem sodišču v Celju.

Po nam došlih informacijah ni izključeno, da bi v to stvar ne poseglo državno pravdnštvo; v aktih namreč leži tudi ovadba, da je jeden izmed obdolženecv na glavnega svedoka vplival na zelo čuden način, no — recimo, kakor bi ga hotel zapeljati h krivi prisegi.

Stvar bode vsekakor vrlo zanimiva, zakaj pokazala bode, koliko gnilobe in blata se nahaja tudi pri naših klerikalcih na Malem Štajerskem, zato bi bilo želeli, da se udeleži te obravnave čim več naših somišljenikov!

V Ljubljani, 12. aprila.

Glasovi o položaju.

„Linzer Volksblatt“ je prinesel iz konservativnih krogov dopis, v katerem pravi: Ali more gospod Koerber veselo gledati v bodočnost? Na to vprašanje ne moremo odgovoriti z „da“, kajti dasiravno so bile velike težave, pripraviti parlament do dela, bodo težave še večje, pripraviti parlament do tega, da dovrši gotova dela. Investicije in temeljni zakon vodnih potov se spravijo pač brez posebnih težkoč pod streho. Toda že razpravljanje državnega proračuna postane težavno. Nagodba z Ogrsko, da, že določitev kvotnega razmerja zbudi viharje, ki morejo postati parlamentu nevarni. Morda se bodo ta vprašanja odgodila, da

LISTEK.

Kako je gospa Launierova iskala zeta.

Francoški spisal Daniel Riche.

„In zakaj se ne bi omožila?“

„Nimam dote.“

„Nimaš dote! Tako očitano se drzneš vredi v obraz svoji materi?“, je ogorčeno vzkliknila gospa Launierova. In mahaje z ometalom, s katerim je brskala po peči, je nadaljevala: „Kaj pa tvoje krasne oči... tvoj vitki stas, kaj to ni dote?... Pa indijski shawl, ki si ga podedovala po stari materi? Pa srebrna namizna garnitura strica Evgena?... Pa deset metrov svile, ki jo imaš v omari? Vse to ti ni dote? Kaj ti manjka? Sto tisoč letnih dohodkov? Kaj ne?“

Nekoliko bridko se smehljaje, je poslušalo mlado dekle to naštevaje zakladov ter vzdihnilo: „Ah, da! Sto tisoč letnih dohodkov! Če bi jih imela, tedaj bi ti videla, koliko bi imela snubcev!“

„Hčerka moja, vedi, da bi jaz tiste, ki bi te hoteli imeti samo tedaj, vse vrgla iz hiše, ker gotovo ne bi snubili tebe, ampak tvoj denar“, izpregovorila je zelo resno gospa Launierova.

„Torej vidiš, mama, ako mlado dekle nima denarja, se moški brani, vzeti jo za ženo, in če ima denar, boji se zopet ona, misleč, da ljubijo moški samo njene novce. Na vsak način bo bolje, če ostanem ne-omožena.“

Gospa Launierova je vsa odrevenela, — tako jo je misel na „starodevištvo“ razburila in tresoč se je vzkliknila:

„Vsa dekleta v naši rodbini dosedaj so našla moža, pa ne boš ti prva, ki bi preostala za coet!... Valentina, omožila se boš, obetam ti to, če bi mi tudi treba bilo iti v Ameriko, iskat moža!“

Tiho se je mlado dekle približalo materi in položilo lepo glavico s kostanjevimi kodri in krasnimi očmi na gubasto lice; poljubila je mater nežno in rekla: „Umiri se, predraga mamica!... Pri tebi sem tako srečna, da te ne bi hotela nikdar zapustiti ter oditi s kakim doslej neznanim človekom.“

„Da, neznanim“, je godrnjala stara gospa, „kateremu pa vendar žrtvujemo vse, kakor hitro postane naš mož!“

„Ako se po naključju vendarle omožim, ne bom nikdar pozabila, da si ti najboljše vseh mater!“

„To boš videla, ker imam načrt! Čez nekaj mesecev boš gospa“, je prepričevalno dodala skrbna mati.

Te besede niso Valentine nikakor raz-

burile, ker je večkrat kaj takega slišala, in z nasmehom je odvrnila: „Ali to se ve, mama! A zavoljo tega vendar nočem danes zamuditi klavirja.“

Hitro si je dela pred zrcalom čepico na glavo, zgrabila hitro svoje note in, nežno poljubivši mater, letela doli po stopnicah.

Ko je bila gospa Launierova sama, potisnila jo je teža skrbi v čestitljivi fotel pri peči. Omožiti hčer!

To je bila za staro gospo neobhodna dolžnost, ravno tako kakor je bila njena dolžnost, vzgojiti, izobraziti in ljubiti jo! Morala je pa priznati, da se bliža nalogi, katero bo ona, vdova za uradnikom, rešila le s težavo.

S hitrim pogledom je preletela vso opravo jedilne sobe, ozek buffet, majhna okrogla miza, okoli nje šest priprostih stolov, ura s kukavico ob steni, — vse to je delalo le vtis srednjega komforta, in zato je rekla pri sebi:

„Skromno, celo jako skromno — to ne privleče ženina!“ A takoj se je sama popravila: „Kaj na tem? Gledal bo vendar le samo njo — saj je tako zala, tako nežna in srčkana!“

In takoj se je zopet jela baviti z mislijo, kako bi našla zeta.

Kakor je rekla Valentinci, obetala si je gospa Launierova mnogo od uresničenja

svojega načrta, s katerim se je pečala že dva dni.

Ni dajala inseratov v časnike, niti ni iskala posredovalcev, njeno sredstvo je bilo prav preprosto.

Šla je po cestah, in kjer je zagledala pri boljši hiši list:

„Stanovanje za neoženjenega gospoda“, tam je takoj vstopila in si dala sobo pokazati s pretvezo, da bi jo rada najela za svojega nečaka. S strokovnjaškim očesom je pregledala sobo v vseh kotih ter sklepala po raznih znakih na značaj in lastnosti človeka, ki je tam stanoval.

Vrnivši se na ulico, si je skrbno zapisala vse, kar je bila opazila. — Prve sobe je nikakor niso uzadovoljile; prebivalci so bili zadolženi, niso plačevali najemnine, imeli zaprašeno sobno opravo, v odprtih predalih je bilo videti mnogo raznovrstnih reči, peto čez deveto, nogovice so ležale po stolah, itd. Pri nekem najemniku je zapisala, akoravno je bil uradnik v ministertvu: „Nereden!“

Pri drugem zopet je zapazila razloženo žensko nederce, in ker je bilo rožnatega atlasa in bogato okrašeno s čipkami, ni mogla gospa Launierova pri najboljši volji misliti, da bi takšno reč nosila postrežnica, ter si je zapisala: „Slabo vedenje“. Pri drugem je videla ležati polno „tiketov“ od raznih dirk, igralne znamke

se pomirjenje zbornice utrdi. Ko bodo stranke gospodarsko zadovoljene, se bodo začele brigati morda bolj za svojo popularnost kot državne potrebe. In kaj se zgodi, če spravi nemška narodna stranka, kakor je obljubila svojim volilcem, na razgovor nemški državni jezik? — Načelnik nemške narodne stranke, posl. Kaiser, se je oglašil v „Oesterr. Volksztg.“ ter pisal: Vlada more iz minulosti in sedanjosti docela spoznati, da je možno vse stranke najboljše in najzanesljivejše pripraviti do parlamentarnega dela z gospodarskimi vprašanji, katerim se noben poslanec in nobena stranka ne more za dolgo odtegniti, ako noče priti v kolizijo z željami in s koristmi svojih volilcev. Vlada more storiti v tem oziru mnogo. Gospodarsko delovanje poravnava politična nasprotstva in ublaži neizogibna narodna. Zato naj vlada pospešuje obravnavanje gospodarskih vprašanj in predlog, zaželenih reforme za obrtni in kmetijski stan ter naj skrbi za pokritje stroškov tam, kjer so premožni krogi prebivalstva, ne pa revni nižji sloji. — Posl. dr. Pattai pa je v Luegerjevem glasilu „Deutsches Volksblatt“ priporočal zvezo Germanov z Romani proti Slovanom! Čuden tiš ta Pattai!

Nova smer na Ruskem.

Berolinske „Neueste Nachrichten“ pišejo, da želi ruski car z imenovanjem Vanovskega naučnim ministrom, da se reformuje rusko šolstvo v liberalnem smislu. Carjevo pismo, s katerim je imenoval Vanovskega, kaže, da se car odpoveduje sedanjim naučnim politikam ter da obsoja doseženi sistem. Liberalna smer, ki je prišla sedaj do veljave, se je pojavljala že v postopanju novega načelnika višje tiskovne uprave, kneza Šahovskega. Pritisk na odlične ruske liste je odnehal docela, in tudi pokrajinski listi smejo izhajati brez preventivne cenzure. To pravico so imeli doslej samo velikomestni listi. Ker so slučajno nekateri izmed teh listov v zadnjem času pisali proti Nemčiji, se je smatralo to za odobravanje v vladnih krogih. V resnici pa ima sedaj rusko časopisje večjo svobodo v zastopanju in izražanju svojega programa. Imenovanje Vanovskega je napravilo v dijaških krogih baje prav ugoden utisk. „Berliner Lokalanzeiger“ poroča, da je bil pred dvema letoma Vanovskij med prvimi velikimi dijaškimi izgredi imenovan, da izvrši preiskavo, s katero so bili dijaški zadovoljni. Vanovskij je vzlic vsej energiji mož velike srčne izobrazbe ter je velikemu knezu Konstantinu, generalnemu nadzorniku vseh vojaških učnih zavodov jako priljubljen. Veliki knez Konstantin hoče odpraviti zastarelo uredbo teh zavodov, katere je nadzoroval nedavno, ter našel pri tem marsikaj neumestnega. Mnogo učiteljev je nesposobnih ter hočejo vzgajati učence le z brutalnostjo in surovostjo ter ravnaajo z odraslejšimi prav tako kakor z otročiji. Poslej bodo morali profesorji ravnati se po stopinji omike in po starosti učencev.

iz klubov itd. Tukaj se ni dolgo pomudila, ampak takoj zabeležila: „Igralec“.

A vsi ti neveseli izsledki je niso utrudili; zaupala je docela misli, da se jej po tej nenavadni poti naposled vendarle posreči najti tistega neoženjenega moža, ki bi drago njeno dete znal osrečiti. — Sklenila je ta dan prehoditi ves okraj. V ulici d'Assas je zagledala napis: „Stanovanje za neoženjene gospode. Več pri hišni oskrbnici“. Z utripajočim srcem je vstopila gospa Launierova k oskrbnici, debeli, nerodni ženski, ki je ravno čitala.

„Imate li tukaj izpraznjeno sobo za neoženjenega gospoda?“ Predno je odgovorila, je morala „gospa oskrbnica“ prebrati svojo reč do konca, in potem je suho prikimala:

„Da, v prvem nadstropju, na dvorišču“.

„Kaj stane, prosim?“ vpraša gospa Launierova.

„Osemsto frankov, petindvajset voda, petdeset preproge“.

„Bi li smela sobo videti?“

Debela ženska je čemerno zaprla knjigo ter rekla z vzdihljajem: „Pokažem jo Vam“. Na stopnicah pa je pristavila:

„Zase je pa menda nočete najeti? zakaj oddam jo samo gospodu, kateremu bom obenem tudi stregla“.

„Ne bojte se, sobo hočem najeti za

Vojna v Južni Afriki.

Reuterjeva agentura poroča, da je začel Botha nova mirovna pogajanja. Pri svojem poslednjem bivanju v Oranju je spoznal, da je Dewetov um oslabiljen, da se je število njegovih pristašev zmanjšalo, in da je izgubil ves vpliv. Botha se je prepričal, da je Dewet storil marsikaj, za kar ga ni možno delati odgovornim, ter da je Dewet faktor, s katerim ni možno več računati. Ker je nadaljevanje vojne odvisno le od njega, Botha, je sklenil, začeti vnovič pogajanja za mir. Ta so se že začela. Ta senzacionalna novica je pač jako neverjetna, in bržčas navadna časnikaška — raca! Dewet blazen in Botha pred kapitulacijo da, nihče ne dvomi, da bi bilo kaj takega Angležem sedaj jako všeč. — Iz Kapstadta poročajo, da je bil polkovnik Williams pri Heilbronu premagan ter se moral umakniti v to mesto. Polkovnik Alderon je bil pri Smaledeelu, vzhodno Vryheida, tepan in 6 km daleč preganjan. Potem mu je prihitel general Dartnell na pomoč. Buri, katere je vodil Groblaar, so se umaknili. 70 Burov je zasedlo mesto Philippstown. Glede operacij v Kaplandiji se poroča, da so ondi še vedno burski oddelki, katere preganjajo Angleži. 1. t. m. je okoli 300 Burov prekorlačilo med Burghersdorpom in Bethulijem železniško progo. Menda hočejo vdreti v Oranjo, a več angleških kolon jih preganja. Od Colesberga je odšlo več Burov proti Saxonyju. Kruitzienger je še v Kaplandiji ter je v grofiji Steynsburg. Koncem marca so Buri stali tudi severnovzhodno Cradocka. Scheeper in Fouche sta se združila v gorovju Kondeveld v grofiji Murraysburg ter sta na maršu v Richmond. Ti razkropljeni oddelki Burov so porušili že mnogo prog ter delajo sploh Angležem dosti dela. Burov pa se v Kaplandiji baje ne godi dobro, ker primanjkuje živil. Krüger se je izrazil o operacijah Deweta v Kaplandiji v tem smislu, da je bil jedini njihov namen, dobiti čim več novih konj in nekaj prostovoljcev. To se je Dewetu posrečilo. Včeraj popoldne ob 5. uri je minulo poldrugo leto, od kar se je začela vojna v Južni Afriki. In uspehi? Angleži hrepene po miru!

Dopisi.

Iz Škofje Loke, 10. aprila. Slavnost na korist Prešernovega spomenika, ki se je vršila dne 8. aprila t. l. v prostorih takajšnje čitalnice, je bila v vseh ozirih v resnici prav sijajna. Podala je vsestranskega, lepega vžitka v polni meri in se je v vsem tako izborno izvršila, da se sme uvrstiti med najlepše, kar smo jih kdaj v Škofji Loki videli. Osnovalec se je poseben odbor za prireditve te slavnosti, v katerem so bile gospe Lina Lenčekova, Ela Semenova ter gospica Ana Kocelijeva, in gg. notar Niko Lenček, lekarnar E. Burdych, in učitelja Slavko Flis in Friderik Kramer.

Hvala za neutrudljivo poštvovalnost, in za izvrstno priredbo vsega pa gre v prvi vrsti gospe Lini Lenčkovi. Vem, da blaga

nečaka, ki je dober človek, bogat, in ne gleda na belič,“ je zvito odgovorila gospa L.; in videč, da se je „gospé oskrbnici“ obraz popolnoma razjasnjeval, jo je vprašala, gredé za njo:

„Je li bil dosedanji najemnik pošten in reden?“

„Gospod Tennyllon!“ je vzkliknila debela ženska, „ah! žal mi je res, da se seli!“

„Zares?“

„To je tih gospod, soliden, nikoli ni plačal prepozno, — in pa uljuden! Nikoli ni odšel, da ne bi vprašal, kako se mi godi!“

„In zakaj se pa seli?“

„Njegov poklic ga kliče v drug okraj.“

„Ah, morda je poštni uradnik?“

„Ne, imenovali so ga te dni visokim uradnikom v Batignollu, na drugem koncu Pariza.“

Gospa L. se je ustavila na sobnem pragu ter vzkliknila: „In je-li to lepa služba?“

„O, milostljiva gospa, pet tisoč frankov, pa še drugi dohodki!“

Mati lepe Valentinice je čutila, da jo je nekaj prijetno preletelo po vseh udih. Ta bi popolnoma ustrezal vsem pogojem, katere je stavila bodočemu zetu! A morala je vendar še videti njegovo sobo. „Povej mi, kako stannje, pa ti povem, kdo si,“ si je prenaradila pogovor.

gospa ne išče javne pohvale, a ne morem si kaj, da ne bi je imenoval, nadeja se, da nje vzgled pridobi še mnogo posnemovalk.

Ves slavnostni program na drobno popisati ni nikakor moj namen, navesti hočem le nekaj glavnih momentov.

Pevske točke moških zborov izvajali so prav točno in lepo gg. pevci tukajšnjega „Bralnega društva“ in „Katoliškega društva rokodelskih pomočnikov“ pod vodstvom g. Slavka Flisa.

Tri točke na glasoviru čveteroročno in sicer „Koračnica“, „Tarantela“, in „Madjarski plesi“ igrali sta gospa Lina Lenčekova in gospica Ana Kocelijeva tako precizno in fino, da jima je vsakokrat sledila burna pohvala. — Pesmice ženskih zborov so se jako ljubko razlegale po dvorani kakor tudi ženski čveterospev „Gondeljerjeva“ (gospice Ivana Štabeljnova, Jerica Dolenceva, Gusti Kramerjeva in Franica Zemljanova), kateremu je sledilo burno odobravanje.

Gospica učiteljica Franica Zemljanova je predavala Prešernovo pesem „Slovo od mladosti“ s tako lepim občutkom, da je prejela živahno pohvalo. Za tem pa nas je očaral s krasnim samospavom „Mornar“ g. Ivan Štabelj.

Kaj nenavadno lepega pa so zrlé naše oči pri živih podobah in sicer: „San“ iz opere „Janko in Metka“. Ob magični razsvetljavi videli smo nebroj angeljev s piščalkami in harfami, o katerih sanjata Janko in Metka. Druga podoba „Prešernu“ bila je v resnici krasna. Prešernov kip, nad njim genij s palmovo vejo (gospica M. Pavličeva), okolu kipa pa so bile uvrščene alegorične podobe, predstavljajoče slovanske narode, in sicer Slovenka in Slovenec (gdč Rozika Gatejeva in gosp. Josip Deisinger), Hrvatica in Hrvat (gdč Metka Kašmanova in gospod L. Primožič), Čehinja in Čeh (gdč Albina Deisingerjeva in g. M. Jazbinšek), Poljakinja in Poljak (gdč Roza Deisingerjeva in g. I. Adamič), za tem Bolgarka (gdč Mici Pápa), Srb (g. Stepišnik), ter dva čvrsta Sokola (gdč Ivanka Hafnerjeva in g. Rafče Thaler).

Tretja živa podoba nam je predstavljala „Vero, upanje in ljubezen“ (gospice T. Logarjeva, G. Kramerjeva in Iv. Hafnerjeva). Strmeli smo nad lepoto te podobe. — Topla zahvala marljivi gospe Eli Semenovi, katera se je neutrudljivo prizadevala z vprizoritvijo omenjenih živih podob in g. E. Burdychu za instalacijska, g. Fr. Pápa za dekoracijska dela, ter gospe Franji dr. Tavčarjevi, katera je blagovolila preskrbeti Prešernov kip in kostume.

Komična opereta „Ob sladki kavi — grenko spoznanje“ pa je izpala nad vse pričakovanje, in če na kratko rečem vznudila občno iznenadenje. Vse štiri vloge bile so v izurjenih rokah, in občinstvo je hvallilo mnogostransko zmožnost predstavljalk. Gdč. Jer. Dolenceva (gospa Majer), gospa Semenova (gospa Koritnik), gospici Ana Kocelijeva in Iv. Štabeljnova

Po vsej sobi je bil najlepši red. Ni kjer ni zapazila niti sledu kaknega slabega svojstva. Kljubu vsemu temu je vendar občutila nekako bojazen; mislila si je: „Tako reden mož — morda ni bil več mlad.“ Prekinila je torej besede, s katerimi je hišnikova žena hvalila sobo, ter dejala prav brezbrizno:

„A precej prileten je morda že Vaš dosedanji najemnik?“

„Komaj 30 let ima.“

Gospa L. se je težko premagala, da ne bi debeli oskrbnici poljubila tolstega lica — tako je prekipela od radosti.

Prijetno razburjena je odšla ter zapisa: „Gosp. Tennyllon, ulica d'Assas št. 80.“ Ne oziraje se nazaj, je hitela domov.

Ta poštene mladenič, prebivajoč sam v Parizu, je v nevarnosti, da ne bi šel na led kaki prebrisani koketi, ki bi ga lahko sunila v nesrečo!

Niti minute torej ni smela izgubiti. Vzela je polo finega papirja sive barve z ozkim črnim robom ter napisala sledeče:

„Velečenjeni gospod!“

Neznana dama, ki Vas spoštuje ter ima visoko mnenje o Vas, bi bila jako srečna, ako bi mogla povikšati Vašo srečo. — Človek ni ustvarjen, da bi živel sam na svetu — treba mu je ženske, ki bi znala s svojo dražestjo in s svojim

(njuni nečakinji) predstavljale so tako naravno in pele tako izvrstno, da jih je občinstvo z glasnim ploskom in živio-klicem pozdravljalo, in z nebrojnimi svežimi šopki obdarovalo. Tudi je še vsaka prejela večji sveži šopek, katere jim je izročil na odru Gorenjec v narodni noči. Petje je spremljala na glasoviru gospa Lina Lenčekova z znano točnostjo in izurjenostjo. Težavno vlogo dirigenta je prevzel vrli gosp. Ivan Stabelj, ulogo režiserja pa g. Friderik Kramer.

Med posameznimi točkami programa so radovoljno prevzele gospice Rozalija in Albina Deisingerjeva, in Rezika Juvanova prodajo šopkov, slaščic in šaljivih predmetov, in tako znatno pripomogle v to, da šteje čisti dohodek te slavnosti nad 300 kron. Slava jim!

Lep moralni in materialni uspeh se je dosegel s to slavnostjo. Škofjelokani pokazali smo svetu, da tudi nas družijo blagi duh Prešernov, da v nas živi narodna zavest, narodni ponos in zaupanje v svojo moč, da tudi mi spoštujemo svoje velemože, in s tem sebe, in da smo vredni svojih duševnih velikanov.

Iz St. Gotarda, 10. aprila. Cenjeni gospod urednik: „Nomen est omen“, pravi neki stari pregovor, ki je popolnoma vtelesen v našem gosp. župniku Štuparju vulgo Rajtguzu. To vam je unikum služabnikov božjih, kakoršnega ne najdete kmalu širom slovenske domovine. „Slov. Narod“ in „Rodoljub“ sta pri njem svedela prokleta lista, toda to je še malenkost proti oni ljubezni do bližnika, ki jo goji ta mož. Naš borni kmetič je namreč pri njem prava srednjeveška para, katero izkorišča ob vsaki priliki, v zahvalo pa rožni in zabavlja, kakor vsi drugi črnosuknježi. Mi smo sicer miroljubni ljudje, vendar se ne da dalje prenašati početje tega gospoda — v dokaz nekoliko izgledeov:

Do sedaj je bila navada, da je veliko soboto prišel duhoven v gorsko vas Zaplanino blagoslovit jestvine, no, to je naš ljubi Rajtguzen odpravil. V Trojanah se je celih 80 let blagoslovljalo v hiši neke spoštovane rodbine, letos pa je stvar preložil, ker v hišo narodnjaka baje ne sme vstopiti kak pijan in umazan pop. Ako treba k umirajočemu, in če je isti kaka stara ženska, se mož kaj rad obotavlja, češ, baba živi brez duše še celih sedem let. Maše opravlja tako površno, da navadno vsako nedeljo vse naše tercijalke jokajo nad njegovo skrivnostno sladko ginjeno raztresenostjo, kajti včasih pomečka evangelij, včas pa pozabi kelih v zakristiji. Zadnje se je dogodilo cvetno nedeljo in bilo je čuti opazk, po katerih je mogoče sklepati, da se je počelo daniti tudi v naših gorah.

Gospod urednik, kaj ne, to je služabnik božji? Sicer se pa ni čuditi njegovemu početju, ker isti je vedno preobtežen z mešetarjenjem za konje, zato mu je ljudski humor dal ime Rajtguzen. Če ga slučajno vidite v Ljubljani na sejmu, pa ga pozdravite!

Cerberus.

ljubim smebljajem oživiti enoličnost življenja. — Vaša samota Vas gotovo tudi teži, in ker ste resen in spoštovanja vreden mlad mož, gotovo si tudi želite zakonske sreče.

Blagovolite se potruditi v nedeljo ob dveh v park „du Luxembourg“, tja, kjer stoji kip kraljice Berte; tam boste zagledali ob strani matere, vsega spoštovanja vredne gospe, krasno mlado dekle (znanost: brunetka z velikimi očmi, lepim nosom, drobnimi usti: — notranjost: okrašena z vsemi lepimi krepostmi.) — Da Vam bode ugajala, sem prepričana.

Neznana prijateljica, ki bi bila jako srečna, ako bi mogla Vas storiti srečnega.“

Ti trije dnevi, ki so gospo L. ločili od nedelje, so bili za njo stoletje, in nikdar jej ni bilo tako težko prenašati skrivnost kakor sedaj. Podnevi je imela vročico in ponoči jo je tiščala mora. Naposled pa je prišla nedelja in z njo tudi zaželeno popoldne.

Gospa L. je oblekla Valentinico tako skrbno kakor morda nikdar ne prej, in ko se je uverila, da je obleka brez napake, in da se jej tudi izvrstno prilaga, jo je odpeljala na dogovorjeno mesto.

Vrt „du Luxembourg“, ki se je kopal v motni luči oktobrskega solnca, je bil pre-

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. aprila.

— **Osebnostne vesti.** Premišljena sta sodna kancelista gg. Rafael Gruden iz Kopra v Podgrad in Fran Clombani iz Podgrada v Koper.

— **Shod volilcev** napredno narodne stranke, ki ga je sklical državni poslanec mesta ljubljanskega, g. dr. Ivan Tavčar se bo vršil pojutrišnjem, v nedeljo ob pol 11. uri dopoldne v dvorani „Mestnega doma“.

— **Rešil „Novi List“** ima navado, da posebno nas rad zalaga z vsakovrstnimi dobrimi sveti in očetovskimi nauki, a če le zine besedico o naših razmerah, vselej nam poklada na srce „slogo“. Človek bi mislil, da se bo „Novi List“ vsaj sam ravnal po tistih načelih, katere drugim tako vztrajno priporoča, in da bo sam dajal dober izglede. Toda, glej, tudi „Novi List“ se drži jako pripravnega navodila: „ne glej me, ampak poslušaj me.“ Za svoje domače potrebe si je prikrojil „Novi List“ vse drugo moralo, kakor jo ponuja nam. To kaže včerajšnja njegova številka. Hrvat ska opozicija v banovini je razdrobljena na več frakcij. Pri nas imamo samo dve kompaktni stranki, na Hrvatskem pa je vse polno strank in stranci. Stranke, ki stoje proti sedanjemu sistemu v opoziciji, ne morejo ničesar doseči, ker se med seboj koljejo. Vsakdo mora meniti, da se bo „Novi List“ zavzemal za slovo mej temi strankami. Toda ne. „Novi List“ spada mej najhujše nasprotnike dr. Franka in izpostavlja ga javnemu zaničevanju tudi tedaj, kadar zasluži dr. Frank priznanje vsacega rodoljubnega Hrvata. Kot člen hrvatske regnikolarne deputacije, ki ima urediti finančno razmerje mej Hrvatsko in Ogrsko, je dr. Frank sestavil svoj posebni nuncij in sedaj podal separatni votum. Njegov elaborat je izvrstno, temeljito delo, ki kaže obsežno znanje, to je delo, za katero bi moral vsak Hrvat biti dr. Franku hvaležen. Celo dr. Franku nasprotni zagrebški listi so to direktno ali indirektno priznali, samo „Novi List“ je pograbil to priliko in povsem pavšalno zasmejeval in žalil dr. Franka. Dr. Frankovo delo ostane vzlic temu koristno, zaslužno in rodoljubno, pač pa je „Novi List“ s tem nastopom pokazal, da ima za parado druga načela, za domačo rabo pa zopet drugo. Nie honorowo ale zdrowo!

— **Politika v cerkvi.** Slučaj gospe Turkove v Dragi na Kočevskem, ki je v celi državi obudil senzacijo, in s katerim so se bavili največjavnostni listi, je dal „Soči“ povod, da je izrekla nekaj jako pametnih in uvaževanja vrednih besed. „Soča“ opozarja občinstvo, naj jako pazljivo postopa glede političnih propovedi v cerkvi ter piše: „Že to je težavno, da se razloči dobro, kedaj duhovnik versko tvrdi, kedaj politično razpravlja. Lahko premetenec zmeša oboje tako, da je ločitev težavna. In kakor že rečeno, če pride do obravnave, če se je zamudil ugovor proti obtožbi, ki se ima storiti v 8 dneh, je

krasen, Valentina, ki ni slutila ničesar, se je vsedla pri kipu kraljice Berte ter gledala majhno jezero in labode. Z velikim veseljem je občudovala vodomet, čegar žarki so se lesketali v mavričnih barvah. Usta in oči so se jej ljubko smehliale, kajti vse, kar je videla, jo je veselilo, in življenje se jej je zdelo krasno.

Nagloma prime gospa L. hčer za roko in šepetaje:

„Tukaj je!“

„Kdo?“

„Tisti, ki te bo vzel za ženo! poglej na desno — ta mladi mož, ki naju gleda v eno mer.“

„Ali mama — mama!“

Valentina misleč, da se mati šali, se je prav od srca zasmejala; smeh je tekkel z njenih rdečih ustnic liki kristalnojasni biseri.

In vendar je govorila gospa Launierova čisto resnico.

Čez tri mesece je postal Marcel Tennyllon soprog Valentine, ki ga je bila uprav z ljubkim svojim smehom tako očarala. Najveselejša stran cele historije je pa to, da išče gospod Tennyllon še dandanes tisto „priateljico“, ki je znala tako izvrstno oceniti njegove dobre lastnosti!

Niti najboljši ljudje niso prosti nekega samoljubja! —

sitna stvar. Kat. duhovniki poznajo dobro navedene paragrafe. V njih imajo važno sredstvo v dosego svojih posvetnih namenov. Opti na nje, trgajo nekateri na leci neljube jim osebe, politične stranke, časopise; pazijo le toliko, da se jim ne more blizu po paragrafi zaradi žaljenja časti. Nekateri pa tudi na to ne pazi. To seveda velja le o neomikanih duhovnikih. Omikan mož se bo taktno izognil vsemu žaljenju, mož blagega srca bo z najmekkejšo roko vabil k sebi, k cerkvi, k veroizpovedanju. Poznamo pa slučaje, v katerih so duhovniki naravnost izizivali lajke do kakega kršenja imenovanih kezenskih paragrafov, da so kazali svojo moč, se maščevali, ko so fantje in moške bili zaprti. Zdaj v politično razburjenih časih se to rado dogaja. In zato svarimo naše občinstvo, da jako pazljivo postopa. Ali drž. zbor, če je kaj delavnosti še mogoče v njem, bi lahko pomagal v tem oziru S takozvanim „kancel paragrafom“ se nič ne doseže. Ko bi se duhovnika kaznovalo, ki zlorablja leco, bi bilo to le v dobro duhovnika. Neumna masa bi videla mučenika v njem. Goče-Ferjančič so izgled! V časih velike reve mej ljudstvi, kakor sedaj v časih, ko postajajo gnotne podlage človeku nesigurne, je dosti verškega čustvovanja, dosti misli na pobotanje tukajšnje reve na onem svetu. — To bi storil drž. zbor lahko, da duhovniku, ki zlorablja leco v politično agitacijo, odvzame varstvo §§ 122 — 303 k. z. Tedaj bi smeli lajke mej pridigo ugovarjati, kakor je ugovarjala gospa Turkova. Potem bi bila za to jasna postava. Duhovnik, ki bi skušal, da se mej občinstvom reagira proti politikovanju, ali nevrednim žaljenjem, bi isto v bodoče opuščal, boječ se, da pride ob kredit. Taka reakcija bi bila najboljša orožje občinstva. To bi popolnoma zadostovalo v korist občinstva. Za tako utesnitev navedenih kazenskih zakonov bi se morda dala dobiti večina v našem drž. zboru, za „kancelparagraf“ pa ne, ker se je v Nemčiji, kjer ga imajo, videlo, da ne upliva v korist občinstva. — Žalostno je, da moramo Slovenci take stvari javno razpravljati. Rodoljubna mora naša duhovščina biti! — Ni že dosti revežev v zaporih zaradi kudelstev, pregreškov, ki izvirajo iz gospodarske reve, tudi politikujoči duhovnik fabricira kandidate za ječe, zapore!“

— **Pravila za društvo „Ljubljanska meščanska godba“** je deželno predsedništvo odobrilo, in občni zbor, kakor čujemo, se bo vršil prihodnji torek. Vabila na ta občni zbor se že odposiljajo. K občnemu zboru ne bodo imeli samo oni pristopa, ki so doslej podpirali godbo, marveč tudi oni, ki hočejo v bodoče podpirati godbo, odnosno, ki hočejo pristopiti k društvu. Pričakovati je mnogobrojne udeležbe.

— **Kranjska hranilnica** je včeraj na občnem zboru sklenila iz čistega dobička, ki ga je naredila v minoletem letu, razdeliti v različne namene svoto 134.131 K 19 v.

— **Velik uspeh na kolesu** sta dosegla dva člana slovenskega kolesarskega društva „Ilirija“, in sicer g. Dragotin Rebek in g. Ivan Gotthard, katera sta za velikonočne praznike napravila izlet Ljubljana-Benetke, 288 km. Odpotovala sta v soboto, 6. t. m. ob 5. uri popoldne iz Ljubljane, dospela v Gorico zvečer ter jutraj odrinila preko Gradiške, Palmanove, St. Giorgio, Latisane, Motta di Iivenza, Oderza, Trevisa, Mestre, Benetke. Promenila sta vožni red ter se obrnila dne 9. t. m. ob 3. uri jutraj čez Abestre, Treviso, Oderza, Motta di Iivenza, Latisana, St. Giorgio, Palmanova, Gradiška, Ronoi, St. Poto, Tržič, Devin, Prosek, Opčine, Sežana, Razdrto, Postojna, Planina, Logatec ter dospela vltic hudemu protipihu in posutih klancev občine Prosek ob pol 9. uri zvečer v Ljubljano. Vozača sta prevozila 298 km v 17½ urah. Vožna daljava znaša skupaj 586 km. Kolesarja sta zdrava in vesela dospela domov.

— **Litijske-Smartinske Slovenke** naznanjajo, da se bo njih veselica v korist družbe sv. Cirila in Metoda vršila dne 21. aprila 1901, ne pa, kakor je bilo prvotno naznanjeno, 5. maja. Z ozirom na blagi namen, se prosi prav obilne udeležbe.

— **V Hajdošah pri Ptuj** so fantje na velikonočno nedeljo popoldne streljali s tem, da so v leseni štor zabili dinamično patrono. Štor se je razletel z močnim pokom in jeden del je priletel v precejšno daljavo 12letnemu Valentinu Glažarju tako nesrečno v glavo, da je nezavesten omahnil z razbito

glavo in še tisto noč izdahnul. Zopet žalosten izgled za lehkomišelnost mladeniča, naj se ne igrajo s streljivom; za otroke pa, naj lepo doma ostanejo in ne stikajo povsodi okoli, kjer jih ni treba.

— **Učiteljski zbor rudniške ljudske šole** v Idriji je v proslavo 50letnice cesarjevega vladanja zložil 2100 K v svrhu, da se napravi ustanova za podpiranje siromasnih dijakov.

— **Trije samomorilci zaporedoma.** Pred predvčeršnjim je skočila v vodo šivilja Katarina J..., pa so jo rešili, predvčeršnjim pa se je obesil sprevednik Ivan Š., toda hči je prišla pravočasno zraven, da je prerezala vrv, in danes se je ustrelila v nekem tukajšnjem hotelu neka gospodična L. A., ki je prišla včeraj iz Gradca in se tu nastanila. Ustrelila se je v desno stran glave, pa ni bila takoj mrtva. Poklicali so zdravnika dr. Drča, kateri je odredil, da se je prepeljala v deželno bolnico. Upanja je menda malo, da bi ostala pri življenju. Vzrok samomoru so rodbinski prepiri.

— **Agenti za izseljevanje v Ameriko** je včeraj dobila v svojo pest mestna policija. Nameraval je dva vojaški dolžnosti podvržena mladeniča spremiti, in ju spraviti čez mejo. Vsa mladenič bi mu bil moral za to neki plačati 20 kron.

— **Tisočak ukradla.** Marija V.... k, ki je bila svojemu očetu Francetu Jamniku na Prulah štev. 14, ukradla tisočak in je hotela z njim pobegniti v Ameriko, je prišla danes ponoči nazaj v Ljubljano brez denarja. Šla je k staremu očetu, in ko jej je ta povedal, da jo bo dal kaznovati, je spet ponoči odšla, in je hotela jo spet iz Ljubljane popihati, pa jo je poprej policija prišla. Denar je pustila pri neki znanci na Rakeku, katera jej je tudi svetovala, naj se vrne nazaj v Ljubljano. Sedaj bo delala pokoro za svojo lahkomišelnost.

— **Tatvine.** Pekovskemu vajencu Jos. Ivami Pred Škofijo št. 17 je ukradel njegov součenec J. Z. srebrno uro, vredno 28 K.

— **Natakarici Leopoldini Kozlevčarjevi** v Wolfvih ulicah št. 1 je neznan tat ukradel črno novo krilo, vredno 24 kron in zlato zapestnico, vredno 40 kron — Posestnici Ani Kramarjevi v Krakovskih ulicah št. 13 je ukradel neznan tat v Medenih ulicah zeleno pobarvan voziček.

— **Stražnika se je lotila znana** stopačinja in pijanka Julijana Treo, ker jo je ta zaradi ponočnega postopanja in razgrajanja aretoval. Spustila se je v stražnika in mu odtrgala polmesec in ga vrgla stran. Vedla se je tako silno, da je stražnik komaj s pomočjo nekega ključarskega pomočnika aretovanje izvršil.

— **Otrokom jemlje denar** neka okoli 14 let stara deklica. Včeraj je na Vodnikovem trgu ustavila 10letnega Josipa Viderja in mu izvabila 1 krono 30 vin. Rekla mu je, naj ji da denar, in naj gre v „Mestni dom“ po neko verižico. Fantič se je dal pregovoriti in je to storil. Ko se je vrnil, ni bilo deklice z denarjem nikjer.

— **Nezgoda.** Dijak Viktor Traven je danes popoldne botaniziral na Gradu. Pri tem mu je spodrsnilo in je padel kake tri metre globoko ter se precej pobil. Zdravnik dr. Illner ga je obvezal.

— **Ušel je prisiljenec** Roman Ballmann, ki je delal pri trdku Tauscher pri sv. Krištofu.

— **Izgubljene stvari.** Neka ženska je izgubila na poti od sv. Florijana ulic po Karlovski in Dolenjski cesti zlato brožo. — V mestu je izgubil poštni sluga J. C. zlat obesek.

* **Atentat na carja — izmišljen?** Wolffov biro poroča iz Peterburga, da je vest o atentatu na carja docela izmišljena, in da ni na vsej stvari niti trohe resnice. Tudi na ministra notranjih del se ni napravil atentat. Obe vesti so si izmislili angleški lažnjivi listi.

* **Delavka kot delavec.** Nedavno je stala pred deželnim sodiščem na Dunaju 42letna delavka Marija Kreidinger v moški delavski obleki radi raztaljenja neke druge delavke, s katero je imela ljubavno zvezo. Sodišče je dognalo pri tej priliki, da je bila Marija Kreidinger od 16 leta nadalje vedno v moški obleki ter je bila 26 let nastavljena kot delavec v neki nižjeavstrijski tvornici, ne da bi bil kdo slutil, da je ženska. Neka mlada delavka se je vanjo zaljubila ter upala, da se poročita. Radi raspore in raztaljenja pa jo je ljubica tožila in pred sodiščem je sod. zdravnik zapazil, da je to-

ženeo preoblečena ženska. Kreidingerca mora sedaj zopet nositi krila!

* **Kdo vzdržuje na Ogerskem sramotne hiše.** V eni zadnji seji obč. sveta v Budimpešti je povedal obč. svetnik Peter Kasica, da se „odličnjaki potezajo za licence sramotnih hiš“ ter dejal, da „nekega vplivnega gospoda radi take licence ni bilo možno zavrniti.“ Ta gospod, ki ima sramotno hišo, je obč. svetnik, odbornik sirotnišnice, odbornik šolskega sveta in kralj. svetnik Koloman Hindy.

* **Tat v rakvi.** Iz Budimpešte poročajo: Na malo postajo poleg kopališča Herkules sta prišla dva kmeta ter prinesla navidezno prazno rakev, ki naj bi se z vlakom poslala v Budimpešto. Uradnik je sprejel rakev in jo zaprl v sobo, kjer je blagajnica. Ko je drugoga jutra stopil postajni načelnik v sobo z blagajnico, je našel rakev odprto in prazno, prav tako odprta in prazna pa je bila tudi blagajnica. Tat iz rakve je odnesel ves denar in izginil brez sledu! Vsekakor originalen tat!

* **Dvakraten umor v Neapolju.** Iz Rima poročajo, da je na javni cesti neki duhovnik Pietro Potenza ustrelil vdovo Orlando in njenega šletnega sina. Vdova je bila poštna ženska. Občinstvo je hotelo morilca ubiti in naskočiti ječo. Močan vojaški oddelek pa je preprečil vsako nasilnost ljudi.

* **Izobražba francoskih in nemških rekrutov.** „Berl. Neust. Nachr.“ poroča, da je stavil neki francoski častnik več let zapored svojim rekrutom sledeča vprašanja: Kaj je vojna l. 1870? — Kaj je Alzaško-Lotarinsko? Kdo je Bismarck? Na ta vprašanja so morali rekruti odgovoriti pismeno. Izmej 50 mož jih 30 ni vedelo odgovoriti ničesar, 10 jih vedelo le megleno, da je Alzaško-Lotarinsko pokrajina, Bismarck nemški general ali cesar, in da vojna l. 1870. ni bila srečna. Ostalih 10 jih je vsaj vedelo, da so bili Francozi l. 1870. tepeni. Neki nemški častnik je pa stavil 78 nemškim rekrutom vprašanje, kdo je bil Bismarck. 21 mož jih sploh ni poznalo imena Bismarck, 22 jih je reklo, da je bil Bismarck velik general, 6 da je bil vojni minister, 9 da je bil slaven vojskovodja, 5 rekrutov jih je odgovorilo, da je bil prvi nemški kancelar, 9 pa, da je Bismarck ustanovil nemško cesarstvo. Nekateri nemški rekruti so dejali, da je bil Bismarck prvi nemški cesar, da je bil velik pesnik, da je začel kulturni boj, in da je — predstavil sv. pismo. Eden je dejal, da je Bismarck prvi vojni šef, drugi pa, da je bil največji sovražnik nemškega cesarja. Izmej 78 rekrutov torej 21 ni vedelo prav nič o Bismarcku!

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 12. aprila. V finančnem ministrstvu so imeli včeraj zastopniki vseh pri zgradbi vodnih potov interesiranih ministrstev, skupno posvetovanje glede financiranja. Dokler ta posvetovanja ne bodo končana, ni mogoče nič definitivnega določiti, kdaj se z deli začne. Gotovo je doslej samo to, da se stroški pokrijejo s posojilom.

Dunaj 12. aprila. Poslanec Klofač je odložil mandat pete kurije okraja Kladno-Smichov in obdržal drugi mandat, ki ga je bil dobil pri volitvah. Ker je Klofač odložil mandat, še predno je poteklo 90 dni od volitve, bodo pri dopolnilni volitvi glasovali isti volilni možje, kakor pri prvotni volitvi.

Praga 12. aprila. Iz Budjeovic se poroča, da je umrl ondotni dež. poslanec Wunderlich. To je bil zadnji nemški poslanec tega mesta. Zdaj bo kandidiral princ Schwarzenberg in bo gotovo tudi izvoljen.

Rim 12. aprila. Iz Toulona se poroča, da je francoski minister zunanjih del, Delcassé, rekel poročevalcu „Tribune“, da sedanji čas še ni pripraven, da bi se mej Francijo in Italijo sklenila posebna trgovinska pogodba, da pa ta čas ni daleč.

Madrid 12. aprila. Volitve v parlament so razpisane na dan 12. maja. Svobodomiselnostne stranke upajo, da dobe večino.

London 12. aprila. Vsi listi potrjujejo, da je Botha stopil v zvezo s Kitchenierjem zaradi novih mirovni poganjanj.

Narodno gospodarstvo.

— Posojilnica za ilirsko-bistriški okraj v Trnovem. Računski zaključek za sedmo upravnno leto kaže naslednje: Pristopilo je 55 zadruženikov s 55 deleži po 2 kroni, izstopilo je 5 zadruženikov s 5 deleži po 2 kroni. Ostalo je torej 437 zadruženikov, in sicer 23, kateri imajo 54 glavnih deležev po 50 kron in 414 z opravnimi deleži po 2 kroni. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 119, uničilo pa 54, obstoji torej 278 knjižic za 290546 kron 61 vin. in znaša povprečna vloga 1045 kron 13 vin. Posodilo se je na novo 55 zadruženikom, 17 zadruženikov je pa posojilo popolnoma vrnilo. Dolžnikov je torej 396, ki dolžujejo skupaj 238607 kron 51 vin. ali povprek 602 ktoni 54 vin. Čistega dobička je bilo 1702 kroni 28 vin., kateri znesek se pridene — po sklepu sedmega rednega obdobja zbor — rezervnemu zakladu, kateri znaša 9933 kron 37 vin. in bo torej narasel na 11.635 kron 65 vin.

Poslano.

P. n. gg. udom c. kr. kmetijske družbe kranjske!

Vsled pomote pri štetju sadnega drevja se je sedaj, ob izvršeni odpošiljavi vseh naročil, izkazalo, da je v zalogi še precej visokodebelnatih jablan, hrušek in češpelj. Podpisana družba s tem preklicuje objavo v „Kmetovalcu“, da ne sprejema več naročil, temveč naznanja, da se bo drevje še oddajalo. Drevje je še popolnoma nemuzevno, in je torej še 14 dni čas za saditev.

C. kr. kmet. družba kranjska v Ljubljani. (761—1)

Listnica upravnštva.

Gosp. dr. J. Kavčič-u v Ljubljani: Potrjujemo prejem zneska 6 K v znakah za „Kaz. pravdni red“.

Proti zobobolu in gnjilobi zob
izborna deluje
antiseptična

Melusina ustna in zobna voda

utrdi desno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil.

Po pošti razpošilja se vsak dan dvakrat.

Jedina zaloga (28—15)

dež. lekarna M. Leustek, Ljubljana
Rešljeva cesta šte. 1, zraven mesarskega mostu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 9. aprila: Franja Verhovc posestnikova hči, 4 ure, Poljanska cesta št. 56, življenjske slabosti.

Dne 10. aprila: Ursula Bohte, delavka, 75 let, Stari trg št. 30, mrtvoud.

Dne 11. aprila: Alojzij Pogačnik, posestnikov sin, 3 mes., Miklošičeva cesta št. 6, vnetje sopil. — Franja Such, gostija, 86 let, Poljanska cesta št. 20, pljučnica.

V deželni bolnici:

Dne 7. aprila: Katarina Grad, posestnikova hči, 4 1/2 leta, opeklina.

Dne 8. aprila: Ivan Železnik, gostja, 80 let, ostarelost. — Jožef Marl, dninar, 66 let, naduha.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 206.2 m. Srednji srčni tlak 736.0 mm.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Močnina v 24 urah
11.	9. zvečer	732.8	10.1 sr. vzhod	jasno		
12.	7. zjutraj	731.9	8.7 sl. jzhod	skoro jas.		
	2. popol.	730.1	16.2 p. m. zah.	del. jasno		

Srednja včerajšnja temperatura 11.3°, normala: 8.9°.

Dunajska borza

dne 12. aprila 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.35
Skupni državni dolg v srebru	98.10
Avstrijska zlata renta	117.85
Avstrijska krona renta 4%	97.60
Ogrska zlata renta 4%	117.85
Ogrska krona renta 4%	93.10
Avstro-ogrski bančni delnice	1885
Kreditne delnice	703.50
London vata	240.35
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.62 1/2
30 mark	23.50
80 frankov	19.09
Italijanski bankovci	90.50
C. kr. cekini	11.32

Zahvala.

Za mnogobrojno izraženo sožalje ob smrti iskreno ljubljene, nepozabne nam soproge, oziroma matere, gospe

Ernestine Gabršek

nadučiteljeve soproge

kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo predrage rajnice k poslednjemu počitku iskramo vsem najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1901.

(756)

Žalujoči ostali.

Novo Styria-kolo

se ugodno proda. (746-2)

Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“.

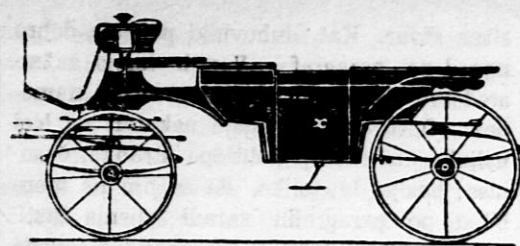
(300—27)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. februarja 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inmost; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste. — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m zjutraj osonni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 1. uri 5 m popoldne osonni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 6. uri 55 m zvečer osonni vlak v Novo mesto, Kočevje. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak v Dunaj čez Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoldne osonni vlak v Dunaj čez Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak v Dunaj, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak v Dunaj, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Ob 8. uri in 44 m zjutraj osonni vlak iz Novega mesta in Kočevja. — Ob 2. uri 32 m popoldne osonni vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta in Kočevja. — Ob 8. uri 48 m zvečer osonni vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 23 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zvečer, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m zjutraj.

Franc Visjan

izdelovalec vozov, Ljubljana, Rimska cesta št. 11.

Kovačnica, ključarska delavnica, več hlevov, skladišč in drugih večjih prostorov

se odda v najem.

Več se izve pri J. J. Kantzu, Rimska cesta št. 16. (709—4)

Hôtel „pri slonu“.

V petek, dne 12., v soboto, dne 13. in v nedeljo, dne 14. aprila 1901

veliki

ciganski koncert

na povratku

iz pariške svetovne razstave.

Bogat mejnarodni vsposred.

Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

Na prav mnogobrojen obisk vabita

z velesposodovanjem

Gabr. Frölich Josip Mihajlovič
restavratér. kapelnik.

Böttger-ja podganska smrt

za popolno pokončanje vseh podgan, strupa prosta za ljudi in domače živali, à 40 kr. in 60 kr., se dobiva samo

v deželni lekarni „pri Mariji pomagaj“ M. Leustek-a v Ljubljani.

Z uspehom podganske smrti sem bil jako zadovoljen. Po prvem nastavljenju sem našel 18 podgan mrtvih in torej lahko vsakomur priporočam to sredstvo.

Schweinfurt, dne 11. februarja 1899.

(269—10)

L. Kres, mekarija.

Mizarska zadruga

v Šent Vidu pri Ljubljani

se priporoča slavnemu občinstvu v naročitev

raznovrstne

temne in likane

sobne

oprave

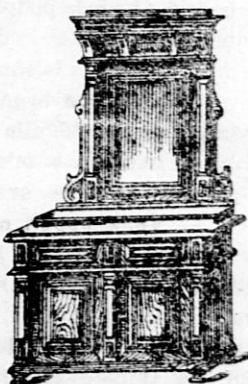
iz suhega lesa, solidno izgotovljene po lastnih in predloženih vzorcih.

V prav obilno naročitev se priporoča

Josip Arhar

načelnik.

(502—7)

Izredna prilika se Vam nudi kupiti še dobro ohranjen

koleselj ali pa kočijo

po nizki ceni. (758—1)

Od kolarja in kovača izdelane vozove imam na razpolago, opravo izvršujem po želji.

LJUBLJANSKI ZVON

MESČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO.

LETNIK XXI. (1901).

Izhaja po 4 1/2 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt leta 2 K 30 h. 21

Za vse neavstrijske dežele 11 K 20 h na leto. Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Meblovano

mesečno sobico

s posebnim vhodom išče takoj stalen uradnik v Ljubljani.

Ponudbe naj se določijo upravništvu „Slov. Naroda“.

(760—1)

Poštna in brzojavna odpraviteljica

z večletno prakso in z dobrimi spričevali išče službe.

Natančnejša pojasnila podaje iz prijavnosti upravništvo „Slov. Nar.“.

(748—3)

Lepa

(763—1)

mesečna soba

na Dunajski cesti s posebnim vhodom se odda takoj samskemu gospodu.

Več se izve pri upravništvu „Sl. Nar.“.

Fino vino v steklenicah, Kulmbaško pivo v steklenicah, konjak, brinjevec, slivovko, Klauerjev „Triglav“

priporoča (12—82)

Edmund Kavčič

v Ljubljani, Prešernove ulice, nasproti pošte.

Tamburaški koncert

priređi se

v nedeljo, dne 14. aprila t. l.

v gostilni „pri znamenju“

na Sv. Petra cesti.

Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 10 krajc.

K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno

A. Milavec

(762—1)

gostilničar.

F. Cassermann

krojač za civilne in raznovrstne uradniške uniforme

In poverjeni zalagatelj ces. kr. unif. biagajne drž. železnice uradnikov

Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slavnemu občinstvu za izdelovanje civilnih oblek in nepremočljivih havelokov po najnovejši fazoni in najpopolnejših cenah. Angliško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

Gospodom uradnikom se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor: sablje, meče, klobuke itd., gospodom c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelovanje

talarjev in baretov. 16

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

— urar —

v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

slatih, srebrnih, iz tule, jelka in nikla, kakor tudi stenskih ur, budilk in salonskih ur, vse samo dobre do najfinjše kvalitete po nizkih cenah.

Novosti v žepnih in stenskih urah so vedno v zalogi. 16

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Optični zavod

J. P. GOLDSTEIN

Ljubljana, Pod trančo 1

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih očal, lovskih in potnih daljnogledov, kakor tudi vseh optičnih predmetov.

Zaloga fotografskih aparatov.

Vsa v to stroko spadajoča popravila in vnanja naročila točno in ceno.

16

Suknenih ostankov vedno veliko v zalogi.

Za pomladno in poletno sezono

se priporoča trgovina s suknenim, platnenim in manufakturnim blagom

Hugo Ihl

xxxv Ljubljani xxxv

v Špitalskih ulicah št. 4.

16

Vzorci na zahtevanje poštnine pristo.